

eller pekunier Betydning heller ikke for Aarhus Kommune, men det er dog af den Slags Privilegier — hvis man vil kalde det saaledes —, som de der nyde Privilegiet, lige saa gerne se sig fritagne for, som de beholde det. Jeg antager, det vilde være rigtigst, om Kommunen kunde blive fri for dette Privilegium. For øvrigt skal jeg henstille, om det ikke vilde være en passende Maade at afgøre Mellembærendet paa, at lade Kommunen eller Havnekassen, der fremdeles, saa vidt jeg ved, staar som Skødehaver for i alt Fald en Del af den Grund, hvorpaa det ny Fyranlæg ligger, overdrage denne Skødet til Staten, imod at Kommunen samtidig for Fremtiden blev fri for at udrede dette aarlige Bidrag. — Idet jeg benytter Lejligheden til at bringe den højtærede Marineminister en Tak for den Barme, hvormed han forsvarede det af Ministeriet stillede Forslag og dermed den Interesse, Aarhus Kommune har i dette Forslag, skal jeg altsaa tillade mig at henstille til det højtærede Finansudvalg, om det ikke mellem 2den og 3dje Behandling maatte faa Tid og Lejlighed til at tage dette Spørgsmaal under fornyet og velvillig Overvejelse. Jeg nærer Haad om, at man i saa Tilfælde fra alle Sider vil kunne blive enig om at lade denne enkeltstaaende Levning — thi det er, som sagt, det eneste Eksempel, tror jeg, man skal kunne paavise i saa Henseende — fra en tidligere Tids urigtige Opfattelse af, hvem det paahviler at belyse vore Farvande, forsvinde af Finansloven.

Ordføreren (Meergaard): Jeg skal først vende mig til den højtærede Marineminister. Da vi nu ere enige om at struge det store Pansestib, skal jeg ikke komme nærmere ind paa en Forhandling derom, det vilde jo være at ødsle noget med Tiden. Selvfølgelig anerkender jeg den højtærede Marineministers Sagkundskab og min egen Mangel paa Sagkundskab i dette Spørgsmaal, men derfor er det lige saa sikkert, at der af sagkundige er udtalt den Mening, som jeg tillod mig at referere. Men det kunne vi altsaa nu nærmere undersøge, naar det Spørgsmaal en Gang kommer til at ligge for.

Med Hensyn til Marinens Regnskab forekommer det mig, at Tinget ved at høre Marineministerens Udtalelser maa være blevet bestyrket i den Opfattelse, som det har dannet sig, idet man af den højtærede Ministers Udtalelser maatte faa det Indtryk, at det var noget ganske overordentlig indviklet, der her er Tale om, særdeles indviklet, og, naar det er saa indviklet, som jeg altsaa fik Indtrykket af, forekommer det mig

ikke at være tilstrækkeligt, som den højtærede Minister gjorde, at henbise til de store, finansielle Kapaciteter, der i sin Tid have lavet dette smukke Maskineri. Det vigtigste ved et Maskineri er dog ikke, hvem der har lavet det, men om det fungerer tilfredsstillende, og det forekommer mig, at det turde være bevist, at det nuværende ikke gør det. Med Hensyn til Fyrvæsenet mener den højtærede Minister, at vi have meget tilbage endnu at gøre. Na ja! Heller ikke jeg mener, og det kan vel ingen mene, at vi have naaet fuldt ud det Standpunkt, vi skulle inbtage, men jeg maa dog protestere mod den ærede Ministers Sammenstilling af den jydste Bestykt med den svenske og norske Bestykt, for de ere til visse grundforskellige i sig selv. Den svenske og norske Bestykt er farbar Kyst med en hel Del Byer og Havne o. s. v., hvor der er en betydelig Fart, hvor det gælder om at veksle Skibsfarten og ikke, som her paa den jydste Bestykt, at afværge den. Fyrene paa den jydste Bestykt skulle jo egentlig staa som Strømsler, medens Fyrene paa den norske og svenske Kyst skulle lede Sejladnen ind til de meget benyttede Havne, der der findes. Det er jo netop paa disse to Landes Bestykt, at deres Handel og Søfart koncentrerer sig. Altsaa, Forholdene ere grumme forskellige. Jeg tror nu nok, at det skal vise sig, at med en Bevilling af omkring ved 200,000 Kr.... (Modsigelse af Marineministeren) —

Saa, jeg kan godt forstaa, at den højtærede Marineminister krymper sig ved at acceptere det — jeg siger, jeg tror, det skal vise sig, at vi med en aarlig Bevilling af omkring ved 200,000 Kr. ville kunne fyldestgøre de Krav, der stilles. For Resten vil jeg indrømme, at der ogsaa fra dette Tings Side i denne Retning er rest Krav, f. Eks. med Hensyn til Vælsningen af Farvandene mellem vore Smaalande. I den Henseende gøre vi et Skridt fremad i Mar ved visse Fyranlæg, og jeg skal være fuldt villig til at bidrage mit til, at vi ogsaa i Fremtiden komme noget fremad i den Retning, vi have maaste forjont denne Side lidt, men, som sagt, det forekommer mig, at med 200,000 Kr. aarlig maa vi i Fremtiden kunne nøjes.

Aarhusspørgsmaalet forekommer mig, ærlig talt, saa lille bitte, at det næppe er værd at ofre saa mange Ord paa, som der hidtil er blevet ofret paa det. Jeg skal derfor være meget varsom med at forsøge Ordene i saa Henseende. Det ærede Medlem fra Aarhus (Reis) henbiste til den højtærede Ministers Opfattelse, man havde i 1872 af Statens Pligt til at belyse vore Farvande, fra den nuværende Opfattelse. Men jeg